POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

ČESKOMORAVY AMERICKE.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

[illegible] $2.50 na rok. — Do [illegible] $3.00 [illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

(PROGRESS OF THE WEST.)

[illegible]

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 10 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year		$12.00
" "	6 Months	7.00
" "	3 "	4.00
" "	1 Month	1.50

☞ Larger spaces by special contract.

Office: 118 Farnham Str.

Omaha, Neb., 7 srpna, 1878.

Podzimní volby.

Volby podzimní se blíží. V některých státech sestaveny byty již tikety a volební kampaně započala. V jiných státech jsou konvence svolané a tikety sestaveny budou v nejbližších týdnech. Ve volbách letošních povede se boj hlavně o volbu poslanců do kongresu. Od letošních voleb závisí, zdali v příštím kongresu (46tém) který po 4. březnu zasedne, bude většina opět demokratická, neb republikánská. Že senát bude demokratickým, jest věcí dokonanou, a od letošních voleb závisí, jestli kongres celý bude v rukou demokratů. Při volbách místních, okresních neb městských, kde většina voličů často zná muže pro úřady navržené, bývá rozhodnutí voličů lehké,—hlasují pro nejlepší muže dle vědomí svého. Jinak jest ale s volbama do kongresu, kde kandidáti s obou stran jsou většině voličů osobě neznámi. Tu musí voličové obou stran, spolehati na to, že důvěrníci neb zástupcové jejich, které do konvence strany své poslali, plnili svědomitě svoji povinnost a sestavili tiketu dobrou. Zároveň nastává voličům povinnost, aby uvážili, která strana nejvíce důvěry jejich zasluhuje, s kterou stranou hlasovati hodlají. V předešlých čtyrech leta ovládána byla jedna a to hlavní větev kongresu, sněmovna poslanců, úplně stranou demokratickou a letošními volbami osvědčiti mají voličové, zdali schvalují směr jakým demokraté se brali a skutky jejich. V roku 1874 a letech následujících dodělali se demokraté většiny v sněmovně poslanců sočením a podezříváním strany republikánské, kladením jí za vinu, že zodpovědna jest za průmyslovou krisi která roku 1873 nastala a sliby že pod jejich správou se poměry zlepší. Slibovali, že zavedeny budou opravy rozmanité; že sníženy budou vydání země; že opraveny budou zákony ku prospěchu národa; že slovem pod správou demokratickou nastane hojnost a blahobyt pro všechny, šetrnost ve správě veřejné a prospěšné zákonodárství. Ze všech těch slibů nesplněn ani jediný. Po čtyry roky měli neobmezenou většinu v sněmovně; čtyry dlouhé roky měli k provedení slibů svých a neb aspoň o svědčení, že provádětí je hodlají, však na místě toho podali pouze důkazy své chvástavosti, neschopnosti, pokrytectví a nepoctivosti. Po čtyry roky měli moc v rukou svých, však o ziepšení těch špatných časů není dosud ani známky. Předstírané před loním a loni úspory osvědčily se pouhým klamem, jak každý nepředpojatý hned tehdy uznati musil. V posledním zasedání kongresu musilo býti povoleno na 18 milionů ku krytí schodků povstalých následkem nedostatečného povolení v letech předcházejích a celkem povolen rozpočet skoro o 10 milionů větší než za poslední rok správy republikánské a to v době, kdy všechny potřeby jsou levnější a kdy tedy by přirozeně rozpočet menší býti měl. A k tomu ještě vykazuje rozpočet velké mrhání na straně jedné, nedostatečná pak povolení na straně druhé, jako v mnohých případech v oboru indiánském, v rozpočtu diplomatickém a konsulárním a t. d. V zavedení potřebných oprav v zákonech, osvědčili se demokraté tak neschopnými, jako nečinními. Otázka celní, ač vzata na přetřes, zůstala nerozhodnuta. Utlučen sice návrh nového zákona celního, ale jakmile vzat v úvahu, seznáme, že přijmutím jeho byly by "poslední věci horší prvních." Zásluhu o znovu zavedení měny stříbrné, sotva mohou si přičítati; byla to mínění otázka stranická, než sekcionální. Západ i jih šmahem podporoval návrh ten, východ pak, bez rozdílu strany, hlasoval proti němu. Obíháme-li se kamkoliv, uvážíme finost demokratické sněmovny s kterékoliv strany a shledáme že nespíněny žádné ze slibů jejich, že byli věrolomnými k voličům svým, k národu. V čem vynikli v minulých dvou letech, byl křik: "podvod". I plány revolučními zanášeli se a snad dosud zanášejí, hrozíce i za cenu veřejného míru svrhnouti presidenta zákonitě nastoleného. Však jako ve všem jiném, objevili se i ve svém křiku: "podvod" pokrytcemi. Předstírajíce spravedlivé rozhorlení nad tím, že nepodařilo se jim "vybulldozovanými" většinami ve státech Louisiana a Florida dosáhnouti vítězství ve volbě presidentské, rozhodli několik sporů o místa poslanecká proti všemu právu a spravedlnosti, zbavíce mandátů poslance bez vší pochyby většinami republikánskými zvolené a dosadíce na místa jich propadlé kandidáty demokratické.

Zkušenost minulých 4 roků musila, trváme, přesvědčiti každého bedlivého pozorovatele, že strana demokratická není ta strana pokroku a oprav za jakou se vydávala a dosud vydává. Naopak, každý musí uznati, že dřívější skutky strany republikánské, z dob kdy celé zákonodárství v rukou měla, opravňují k naději, že v rukou její bezpečnější jest správa země než v rukou demokracie. Zásluhy, kteréž vydobyla si pro národ udržením celistivosti Unie, pro lidskost odstraněním otroctví, pro dělníka pilného přijmutím zákonů homesteadních, pro všechen lid Soustátí zavedením měny bezpečné, správou která vedla k velikému umenšení dluhu národního a získání úvěru Spoj. Státům ve světě nejlepšího, uznávány jsou všeobecně. Jediné co se jí kdy vytýkalo, bylo že následovala lépějí demokratů a v poslední době nepřibližela dosti bedlivě k vymýtění zlořádů v úřednictvu, vzniklých za správy demokratické, o 30 roků dříve než k správě země se dostala. Minulé dva roky přesvědčily každého, že za nynější správy exekutivní všechna stížnost v tomto směru odpadá. I nejzuřivější protivníci strany republikánské nejsou s to vytknouti nynějšímu presidentu a kabinetu, že by nepřičinil se dle sil svých o vymýtění zlořádů ze služby veřejné a tedy odpadá tato příčina, proč by neměla se správa země svěřiti i na dále straně republikánské straně pokroku. I ty nejchvástavější nároky demokratů nejsou s to přesvědčiti voliče, že by strana ta zasluhovala, aby v zákonodárství nadále převládala.

Železniční pozemky.

Z Wahoo došel nás dopis, v kterém se nám mimo jiné píše: "Zde panuje náramný "rush" po pozemkách železničných. Mnoho zdejších a okolních občanů jelo včera do Lincolu zaujmouti je na preemption. Též se zde mluví, že i ty pozemky, které byly již před rokem koupené, mohou býti zaujmuty na preemption a jak doslýchám, jeden zdejší Čech džampoval dvě osmdesátky, na nichž jest 40 akrů vzděláno.— — Včera (v pátek) se lidé skoro blázníli. Nejlépe z toho mají pozemkoví jednatelé Dickinson a Williams; lidé jim peníze jen sypou. Včera také jeden Moravec dal $60.00 za to, že povědělmu jeli jistý pozemek prodaný a neb ne. Mnozí mají strach, že ztratí pozemky, které již před delším časem koupili a částečně zaplatili."

Co dodatek k našemu pojednání o předmětu tomto v čísle týdne minulého připojujeme ještě následující: Rozhodnutí sekretáře vnitra sice již učiněno, a ačkoliv v platnosti, leda by soudy je zvrátily. Však myslíme že dosud nikdo nemůže pozemek železniční dle rozhodnutí toho zaujmouti; že dříve musí společnosti železniční požádány býti, aby pozemkovým úřadům vydaly seznamy neprodaných pozemků a až to se stane, teprvé budou moci pozemky ty býti zaujmuty. Nevíme, jestli pozemkové úřady o žádané seznamy již požádaly, není nám dosud určitě známo, soudíme však že ano a dle ustanovení sekretáře mají seznamy ty do 30 dnů odevzdány býti. Však dráhy hodlají, jak smo minule předpovídali, záležitost tuto zavléci do soudu. Nechtí se rozhodnutí sekretáře podvoliti a budou hledati rozhodnutí od instance nejvyšší, od nejvyššího soudu Spoj. Států. Proto nepochybně nevyhoví žádostem pozemkových úřadů a nevydají požadované seznamy, čímž soudní spor zahájen bude. Když vše jednou do soudu přijde, bude to trvat několik roků, než přes všemi instancemi projde a skončena bude. Všechny dráhy mající úděl pozemkový jsou již v této věci dohodnuty a budou společně jednat. Mimo to hrozí též bránitti nárokům svých jednotlivě a zakročovati soudně proti všem, kteří by se na pozemku jejich usaditi a jej na preemption zaujmouti chtěli. Dle náhledu našeho jest rozhodnutí sekretáře vnitra zcela spravedlivé a doufáme že nálezem soudu potvrzeno bude. Proto však neradíme pro tuto dobu nikomu, aby již nyní chtěl rozhodnutí sekretáře využitkovat, pakli se rád nesoudí; nemá peněz na soudy, nemá pojem o zákonech zdejších a neznámy anglicky. Možno, že dráhy upustí od zamýšleného souzení se s všemi jednotlivci, kteří by pozemky jejich na preemption zaujmouti chtěli; že uznají škodlivost toho, když by chtěli osadníky zdržovat od usazení se podél jejich drah; že hrozba ta jest jen planá, vypočtě a na zastrašení bázlivějších. Právě tak však možno též, že hrozby své splní a budou se soudit se všemi, byť bylo jich na tisíce. Proto myslíme že bylo by radno vyčkat, až jaký obrat věc na se vezme.

Rozhodnutí sekretáře týče se přímo dráhy Kansas Pacific, však se stejnou mocí potahuje se na všechny Pacifické dráhy, totiž, Kansas Pacific, Denver Pacific, Sioux City & Pacific, Union Pacific, Central Pacific a Western Pacific, kterýmž pozemkový úděl na základě jednoho a toho samého zákona udělen byl. Dráha Union Pacific uznána a přijmuta za dokončenou, dle rozhodnutí soudu, dne 10 října 1874 a pozemky které by dle rozhodnutí sekretáře podlehaly zaujmutí na preemption, byly by pozemky které zůstaly neprodané po 10. říjnu 1877. Všechny pozemky které společnost před tou dobou vlastnila, mohla s úplným právem za ceny libovolné prodati a žádný kdo před 10. říjnem m. roku koupil nepotřebuje se obávati, že by mu nesnáze jaké povstati mohly. Zdali společnost po 10. říjnu měla a dosud má právo pozemky za libovolnou cenu prodávat, nevíme dosud pověděti, soudíme však že ano, když se kupujících nalezne. Proto soudíme že chybují ti, kteří by chtěli přejímati někomu pozemek, koupený po té době: a to tím spíše, pakli by kupující na pozemku bydlel, jelikož právo bydlení dává i první právo preemption. Pozemky dráhy U. P. které byly před rokem neb ještě dříve koupené, nemohou naprosto zaujmuty býti. Pochybujeme též, že by pozemky před lety prodané, později však opět na společnost popuštěné neb opuštěné, zaujmuty býti mohly. Vyhazování peněz jednatelům nemůžeme též schvalovati. Až čas k tomu nadejde, o čemž zpráva v *Pokroku Západu* přinesem, bude každý moci obdržeti seznam neprodaných pozemků zdarma ve vládním pozemkovém úřadě.

Dráha Kansas Pacific uznána byla za dokončenou koncem roku 1872 a rozhodnutí sekretáře potahuje se na pozemky její neprodané koncem roku 1875.

O pozemkách dráhy B. & M. nejsme dosud s to podati spolehlivých zpráv, zda rozhodnutí sekretáře vnitra na ně míti bude. V církvální právnika W. C. Hill ve Washingtonu, který náš dolel, uvádí se, že i dráha B & M. rovněž jako dráhy Pacifické rozhodnutí tomu podléhá. Však zkrátka jest nám známo, že okresní soudí Dillon rozhodnul v jednom z dřívějších sporů, že dráha ta vyjmuta jest z článku zákona o drahách pacifických, jelikož zákonem zvláštním své povolení (charter) obdržela. Toto rozhodnutí soudce Dillona není sice konečné a nepochybně že nyní též otázka ta k definitivnímu rozhodnutí nejvyššímu soudu Soustátí předložena bude.

Union Pacific dráha

vydala následující oznámení: Následkem nedorozumění které povstalo z křivých výkladů o nedávném rozhodnutí sekretáře vnitra, upozorňujeme že:

1.) Rozhodnutí neustanovuje, že všecky železniční pozemky neprodané ku konci tří roků od dohotovení dráhy přístupny jsou pre-emption, neb že připadnou zpět k ostatním veřejným pozemkům, nýbrž pouze uvádí, že pozemky kteréž nebyly prodané neb jinak nimy naloženo do té doby, podléhají takovému zaujmutí. — 2.) Rozhodnutí to neustanovuje, jak má se vykládati "naložení s pozemky." — 3.) Nejvěhlasnější právníci v zemi podali písemně svůj náhled, že s pozemky těmi naloženo bylo již tak, že dle znění odst. 3. zákona z r. 1862 o pacifických drahách nepodléhají zaujmutí na preemption. — 4.) My držíme se toho náhledu a budeme na dále prodávati naše pozemky jako dosud; naše právo a moc k tomu nejsou rozhodnutím nikterak zkráceny. — 5.) V každém pádu, když některá osoba zaujme, osadí se a neb v jakýmkoliv způsobu pokusí se zasahati v práva naše ku kterýmkoliv z těch pozemků, povedeme ihned soud až k nejvyšší instanci.

Slavnost odhalení desky Husovy v Kostnici.

Dne 6. července, věkopamátný pro historii českou i pro kulturní dějiny lidstva, výroční den upálení mistra Jana Husi r. 1415, oslaven byl letos v Kostnici způsobem jednoduchým sice, avšak důstojným. V týž den odhalena byla deska památná na domě, v němž Hus r. 1414 za prvních dnů svého pobytu v Kostnici bydlel, až byl odveden do smrdutých vězení v Kostnici a Gottliebenu. Zahraničné spolky české to byly, jež oslavu tuto velkému svému rodákovi uspořádaly.

Velevýznamným jest pro naše poměry, že to byla snad jediná okázalejší slavnost, jež na počest Husovu vůbec se pořádala anebo lépe řečeno pořádati směla; a ještě významnějším pro naše poměry jest, že — kdežto před 10 lety účastníků slavnosti kostnické z Čech přibylých bylo na sta, letos dostavili se z Čech jen nepatrný počet poutníků. Věru, bolestně se nám svíralo srdce, když jsme mezi účastníky spatřili jenom hlouček ctitelů Husových, kteří vážili dalekou ovšem, ale tím záslužnější cestu k hrobu velikého reformátora. Odpovědnost za to nechť vezmou na se ti "národovci", kteří za posledního desetiletí zasazovali se o to, aby vážnost k Husovi byla podkopávána a aby vědomí o významu jeho pro nás, pokud možná, bylo umlčováno.

O půl 11. hod. dopol. shromáždili se účastníci, mezi nimiž vynikali zástupcové zahraničních spolků českých, přibylých se všech konců Německa, v památné síni koncilní, jež nyní péčí městského zastupitelstva kostnického znovu jest opravena a pěknými malbami freskovými, představujícími dějiny města Kostnice (kromě jiných též odsouzení a upálení Husovo) vyzdobena a odebrali se (počtem asi 30 osob, mezi nimiž tři dámy, pak pp. Zogelmann a městský rada Leiner), nesouce krásné věnce se skvostnými stužkami hlavními třídami města Kostnice k domu Husovu, majetku pana Streiters, mistra pekařského, kterýž ochotně v zasazení desky byl svolil. Tamže očekávaly již dosti četné zástupy obyvatelstva kostnického, zdravíce je srdečně a uctivě. Skvostná deska, zdělaná z dobrovolných příspěvků českých spolků zahraničných, pak z Čech od jednotlivých vlastenců, obrů a spolků zaslaných s zhotovena při Umělecké Besedy sochařem p. Maudrem, byla zahalena rouškou, kolem pak zavěsily se krásné věnce. Když se byli účastníci postavili do kruhu, zahájil slavnostní řečník pan JUDr. Jan Strakatý, starosta Umělecké Besedy, zhruba následovně:

Stůj nohe, posvátná jsou místa,
kamkoli vkráčíš
K obiteni, Tatry syny, vzneseni,
do výše pohled!

Drazí krajané!

Nevím věru, kterými příhodnějšími slovy bych zahájil oslavení k dnešní slavnosti, jež Jeho co úkol šestný na má slabá ramena byli vložil, nežli bych jeho nesmyslnými slovy, jimiž velký básník náš Jan Kollár zahájil památné dílo své "Slávy dcery!" Ano, posvátná jsou místa, kdekoliv zde kráčíme, neboť po místech těch hrála se noha největšího muže svého století, největšího vlastence, Jana Husi! Avšak také vzdáti musíme do výše pohled, my smrtelníci, chceme li stíti k němu v jeho velikosti, majíce šmysl pochopiti celý jeho význam.

Hus, Žižka a Poděbrad vyznačují v historii české novou éru. Kdežto až po Otokaru II. sláva českého národa založena byla na štítech krvavých, od Husa zbraněmi ducha, zbraněmi rozumu zdravého klestili jsme sobě dráhu k vítězství.

Hus první v temném středověku vyslovil zásadu volného zkoumání rozumového, za ním hrnul se Žižka o krok dále, napsav na prapor svůj boj za rovnost a bratrství. Poděbrad pak co státník přihlížel k tomu, aby obě tyto zásady doznaly praktický platnosti v státu českém. Mimo ten to své ový význam přilnuli jsme k Husovi ještě v ohledu jiném — milujeme jej co velkého vlastence, jenž obětoval vše za právo jazyka přirozeného, za práva naší milé vlasti. Jako každého velikého muže zmenšovali od jak živa, taktéž nalezli se, kdož snížiti a stenčiti chtěli veliké zásluhy Husovy.

Nechť mu nikdo nevytýká, že myšlénku, jižto spečetil svou smrtí, dříve nebo později musil vysloviti po něm též někdo jiný. Totéž vytknouti mohli bychom všem tvůrčím duchům nové doby. To, že duch dějin lidských právě určil muže takové k činům světodějným, že nadal je všemi předností ducha a že dovedli neohroženě vykonati úkol jim uložený vzdor všem protivenstvím, to právě vyznačuje je co muže veliké.—Praviť, že Hus bojoval za věci, jež poměrně ve věku našem osvícenem prý pozbyly pro nás zajímavosti, že bojoval za myšlénku čistě náboženskou a toliko na poli tom že vyhledával úspěchův. Avšak zapomínají, kdož tak mluví, že pole náboženské v době, v nížto Hus žil, bylo jediným taktka polem veřejným, a že tudíž toliko tu bylo lze zahájiti boj tak důležitý, tak dalekosáhlý. A právě okolnost ta, že Hus dovedl na mystické půdě náboženské vybaviti světodějnou myšlenku, jako by dobré jádro z obklopující je kůry předsudků, právě to zdobí jej co nejskvělejí. A věru, kdyby byl Hus přišel v dobách pozdějších, v nichž by byla jiná otázka čekala svého rozřešení, onť by byl s týmže úsilím stál v řadě bojovníků za právo volného sebe určení člověka.

Nedobře smýšlí o úctě naší k Husovi, kdo má za to, že ctíme Husa toliko co protestanta, co zakladatele církve nové, lišící se od panující u nás církve katolické. Nikoliv, doba naše není podle toho, abychom vyhledávali roztržek a bojů k vůli otázce náboženské a že není takovou, to právě jeho zásluhou. Ctíme a vážíme sobě Husa především co jednoho z největších myslitelů, co předního zastance pravé ceny člověka, ctíme jej proto, že byl vlastencem vynikajícím a nad jiné obětavým, jenž neřídil jednání a konání svoje ni ziskem ni slávou! V tom spočívá myšlenka našeho moderního husitství, toho zápasu za šíření osvěty, na zdokonalení člověčenstva, za právo svobodu a rovnost jeho na základě zdravého rozumu, hlavního střídla jeho jsoucnosti!

V tomto smyslu jsme my všichni praví Čechové bez rozdílu vyznání, skutečnými následovníky velikého našeho mučenníka, v tom smyslu jsme my Čechové moderními Husity a chceme nimi také zůstati.

Kromě toho pak činí Husa každému, nechť náleží ku kteréhokoliv národnosti, milým a následování hodným krásné osobní vlastnosti a ctnosti našeho velkého reformátora!

Byltě nejčistším karakterem, poctivcem vzorným, člověkem v každém ohledu bezúhonným. Důslednost jeho v jeho v přesvědčení měla by nám zejména v naší nynější všední době, v nížto svléká se přesvědčení jako módní oděv, v nížto bezcenným stalo se slovo muže, svítiti na cestách našeho života jako pochodeň zářící. Svou neohroženosti postavil se on—prostý učenec, celému sboru velmožů církevních, nedada se mýliti ni sliby ni hrozbami, jako by byla k němu zazněla slova kralodvorského Rokopisu: „Slavoji, bratře! kteť bude potřeti chceš na hlavu jeho najjistěji — ta ta hlava jeho!" — tenť meč pravdy, jímž se byl opásal, na hlavu zpupnosti, rozmařilosti a nemravnosti, jež otravovala jeho dobu svým člověčenstvu! On lichotný lidumil i v posledním hrozném okamžiku odpustil katanům svým, omlouvaje se dle slov Kristových: že nevědí, co činí; a co přítel lidu obcoval s každým bez rozdílu stavu i neskrbil s poklady ducha a vědění svého, tak je každému přístupnými ve výtečných spisech svých, v nichž zrcadlí celá velebná povaha Husova.

Dlužnost jej proto nazvati zakladatelem moderní demokracie a přibližujíce k tomu, že usiloval i o to, aby milosti a víra udělány byly lidským jazykem mateřským, nastíme jeho přiřknouti název zakladatele církve národní.

Avšak byl též věrem svému povolání, věnovav se stavu kněžskému, uspořádal život svůj tak, že nejen slovy, ale i skutky byl a zůstal pravým učitelem lidu.

Kdyby byli velmožové církevní zařídili život svůj tak, jak žil Hus, dnes by víra neotřásal se stolec papežský ve svých základech!

K neunavné činnosti své, jížto dobře činil lidstvu až do posledních okamžiků života svého i v největším neštěstí, neoddávaje se nemožnému zoufalství, družila se nekonečná láska k vlasti a národu svému.

Tyto jsou vlastnosti, pro něž památka tohoto velikána v nás nikdy nevyhyne.

Šaty jeho kázal B díleh falcký hoditi do plamene, dokládaje, že by jinak Čechové za svatost je ctili"; my však odívejmeť se vytečnými ctnostmi jeho srdce, jež i v plamenu nepřestalo tlouci pro vlast i národ! Popel jeho vmetali do Rýna, avšak nic nedovede vyhladiti v prsou našich památku na něho, na velkého našeho mučenníka! My v srdcích svých jej oslavovati nepřestaneme!— — —

Žel — i mezi našimi krajany doma našli se vlastenci, kteří prohlašují dobu Husovu i Žižkovu za odbytou a za historické harabardi, my však takových lžiprorků neuznáváme a voláme k nim slovy Husovými: "O sancta simplicitas!" Ano, ctíme Husa, neboť z popele jeho co fénix vzešel národ český omlazen! Naplnilať se o úctě jeho velevýznamná slova našeho neocenitelného básníka Pravoslava Koubka: "Neb tu víru v sobě chovám — z našeho že někdy popele — vzejde plémě, v němžto naše slova — najdou falanx vyznavatelů. — Příštího pak výbor plemene — také o mě někdy zpomene, — že miloval jsem i vlast i čest, — I že plamenných slov jiskra malá — byla částí ohně svatého — na němž jasná pochodeň se vzňala — vyšších směrů rodu slávského."

A že tomu tak, toho důkaz tato památní deska, jižto dáváte vy, rodáci drazí, vsadit na dům, v němž nesmrtelný náš Hus naposledy spatřil slunko svobody!

Nuže nechť spadne roušku, by nám odhalena byla milená tvář mučenníka našeho, Jana Husi, jeh ž památce nehynoucí z plna hrdla provolejmež hřmavé "Sláva!"

(Po odstranění roušky.)

Ta deska jest ovšem toliko dílem křehkého člověka, onať snad kdys zmizí, podlehnouc zlobě času avšak památka na muže, jejž jsme již zvěčniti chtěli, u nás nikdy nevyhyne. Chtěli jej umlčeti a on mluvil; chtějí náš národ umlčeti a on silou nezměrnou zpívati bude chvalozpěvy svým mužům velikým a zbraní ducha, vzdělaností a osvětou hájiti práv svých odvěkých. A též v tomto ohledu budou platit krásná slova básníkova: "Čas vše mění i časy, k vítězství on vede pravdu. — Co sto věků bludných hodlalo, zvrtne doba". Ano, přátelé, budeme bojovati za právo a pravdu a osvětou domáhati se svobody; v tomto pak smyslu volám opětně památce prvního pracovníka na tomto národa poli dědičném Janu Husovi, „Sláva!"

(Dokončení bud.)

Pojištění proti škodám krupobitím.

Pane red. P. Z.

Došel mne dopis od p. jednatele družstva v Linwood, v němž mi oznamuje, že dne 10. července údové utrpeli škody od krup jak následuje:

Jos. Burda na 10 akrech pšenice, i, škoda	$20.00
Ant. Kučera na 20 akrech pšenice, dvanáctina, škoda	10.00
Celkem škody	$30.00

Ve škodách v Newton, které byly v čís. 12. P. Z. oznámeny, stálo Jos. Pošvář, 3 akry žita, mělo však státi 5 akrů, škoda i, celkem 10.00. Jan Stuchlík mimo škody na pšenici, mělo státi též na 2 akrách žita, i, škoda 2.40. Škody v čísle tom uvedeny byly úhrnem na 156.00, mělo však stát $162.90, což se tímto opravuje.

J. Hansl, ředitel.